

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Iványi Ágnes ügyvéd (2030 Érd, Citromfa u. 34.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Dr. Gibolya Zoltán ügyvéd (3525 Miskolc, Kazinczy Ferenc u. 16.) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, 25 816 140 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. május 18-án meghozott 13.G.40.127/2009/7. számú ítélete ellen, az alperes részéről 9. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében 25 816 140 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperes jogelődjét arra hivatkozással, hogy a 2003. évre megállapított tejkvótáját az alperes jogelődje 430 269 literrel túlteljesítette, amely mennyiség után „A tehéntej termékpálya szabályozásáról” szóló - időközben már hatályon kívül helyezett, de a peres felek viszonyában még alkalmazandó - 5/1997. (I.30.) FM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5.§-ának (5) bekezdése, a felperes Kvóta Szabályzata és a 33/2003. (VI.26.) számú küldött-közyűlési határozata alapján literenként 60 Ft pótbefizetést köteles teljesíteni.

Az alperes jogelődje a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a 2003. évi tejkvótáját a felperes a 2003. június 30-án kiállított igazolásban 3 047 697 literben állapította meg, azzal, hogy az 5% termelési korlátozás levonása után az általa értékesíthető nyerstej mennyisége 2 895 312 liter volt.

Állította, hogy 2003. évben összesen 2 590 000 liter tejet értékesített, tehát a megállapított kvótáját nem lépte túl, ezért a felperes követelése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a 2008. február 25-én meghozott 13. sorszámu ítéletében az alperes jogelődjét a keresetben megjelölt 25 816 140 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte, amely ítélet ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő.

A fellebbezést elbíráló Debreceni Ítéltábla a 2009. február 25-én meghozott .../4. számú végzésével a tényállás felderítetlenségére hivatkozással az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az új eljárásra vonatkozóan előírta az elsőfokú bíróság számára a felperes 2003. évi Kvóta Szabályzatának beszerzését és annak tisztázását, hogy a Szabályzat tartalmazott-e előírást a kvótát átadók részéről történt teljesítések elszámolására, illetőleg a felperesnek a

kvótaigazolások kiadását megelőző és azt követő eljárására vonatkozóan. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak tisztázni kellett továbbá az alperesi jogelőd 2003. évi kvótavásárlásainak mértékét és az alperes részéről ténylegesen értékesített tej mennyiségét.

Az új eljárásban a felperes egyrészt csatolta a 2003. évi Kvóta Szabályzatát, másrészt további okiratokat csatolt az alperes 2003. évi kvótavásárlásairól. Ezt követően az elsőfokú bíróság a 2009. május 18-án meghozott,/7. számú újabb ítéletében ismét kötelezte az alperes jogelődjét a felperes javára 25 816 140 Ft és járulékai, valamint 1 500 000 Ft perköltség és az állam javára 900 000 Ft le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

Az utóbbi ítéletben megállapított tényállás szerint az alperes jogelődjének 2003. évi saját tejkvótája 1 882 828 liter volt, amelyhez más termelőktől további kvótát vásárolt. A felperes a 2003. június 30-án keltezett levelében egyrészt visszaigazolta az alperesi jogelőd részére 1 164 869 liter tej átvételét az **A** termelőtől, másrészt közölte az alperessel, hogy a kvóta átadás-átvétellel a 2003. évi kvótája 3 047 697 literre módosult.

Ugyancsak 2003. június 30-án a felperes a 61/2003. (VI.07.) FVM rendelet 3.§ (1) bekezdésére hivatkozással igazolást állított ki az alperes részére arról, hogy a 2003. évre ipari feldolgozásra visszaigazolt kvótája 3 047 697 liter, a termelési önkorlátozás mértéke 152 385 liter, így a 2003. évre értékesíthető nyerstej mennyisége ipari feldolgozásra: 2 895 312 liter volt.

Az alperes jogelődje 2003. évben összesen 2 590 000 liter nyers tejet adott át ipari feldolgozásra. A felperes azonban a fenti tejmennyiségen túl elszámolta az alperes teljesítéseként azoknak a termelőknek a 2003. évi teljesítését is, akiktől az alperesi jogelőd kvótát vásárolt. E számítás alapján pedig azt állapította meg, hogy az alperes jogelődje 2003. évben 430 269 literrel több tejet értékesített a kvótájának megfelelő mennyiségnél, ezért az alperest a 33/2003. (VI.26.) számú küldött-közyűlési határozatában megállapított literenkénti 60 Ft pótdíj megfizetésére szólította fel, amelynek az alperes jogelődje nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adó ítélete indokolásában kifejtette, hogy a tejkvóta meghatározásának az a célja, hogy a piac szabályozottságát figyelembe véve egy adott évben egy adott mennyiségű tej kerüljön megtermelésre. Ennek érdekében meghatározták egyrészt az országos kvótát, másrészt az egyéni kvótákat. A jogszabály lehetővé tette az egyéni kvóták év közbeni átruházását, az azzal kapcsolatos elszámolás során azonban nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt a mennyiséget, amelyet az adott évben a kvóta átruházásáig az eladó már teljesített. Ezt a mennyiséget tehát a vevő teljesítésének elszámolásakor ugyancsak számba kellett venni, hiszen ellenkező esetben az országos kvóta túlteljesítésre került volna, amely ellentétes lett volna a szabályozás céljával.

Ennek megfelelően az alperes jogelődje részéről 2003. évben értékesített tej mennyiségének meghatározása során is figyelembe kellett venni mind a saját teljesítését, mind pedig azoknak a teljesítését, akiktől kvótát vásárolt.

Az alperesi jogelőd saját teljesítése 2003. évben - a saját nyilatkozata szerint - 2 590 000 liter volt.

A felperes által csatolt okiratok viszont a kvótát átadók részéről az átadásig értékesített tej mennyiségét teljes körűen nem tartalmazták. A rendelkezésre álló adatokból azonban azt tényként lehetett megállapítani, hogy az **A** a kvótája értékesítéséig 762 804 liter tejet már

értékesített. Ezt a tejmenntisget tehát az alperes jogelődjének teljesítéséhez mindenképpen hozzá kellett számítani. A két mennyiség összege pedig (3 352 804 liter) már a további eladók teljesítései nélkül is meghaladta a felperes számításában figyelembe vett mennyiséget (3 325 581 liter), ezért a felperes keresetét a hiányos adatok ellenére is alaposnak kellett tekinteni.

Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperes jogelődjének azt a védekezését, hogy a kvótát értékesítő termelők teljesítését a felperesnek kellett volna figyelembe venni és feltüntetni a kvótaigazolás kiállításakor, ezért az annak elmulasztásából származó jogkövetkezményeket is neki kell viselnie. Megállapítása szerint ugyanis a felperesnek az általa kiállított igazolásban azt a mennyiséget kellett szerepeltetnie, „amely mennyiséget elvi szinten a kvóta tulajdonosa - beleértve jogelődjét is - összességében teljesíthet”, ezért az igazolás kiállításakor a felperesnek az addig már teljesített mennyiségekre nem kellett figyelemmel lennie.

Nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság az alperesi jogelődnek azt az állítását sem, hogy a jogszabály helyes értelmezése szerint a felperes csupán az 5%-ot meghaladó mértékű teljesítést szankcionálhatta volna.

Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a 2003. június 7-én hatályba lépett 61/2003. (VI.07.) FVM rendelet módosította az R.5.§ (6) bekezdését, amely a kvóta túllépése esetén alkalmazható jogkövetkezményeket tartalmazta. A módosított jogszabály pedig a korábbi 5%-os mértéket már nem tartalmazta. Ezért - figyelemmel arra is, hogy az alperes fizetési kötelezettsége 2004. évben keletkezett -, a kvóta túllépése miatti pótbefizetés összegének meghatározása során a túlteljesítés teljes mértékét figyelembe kellett venni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ismételt az alperes jogelődje nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig a sérelmezett elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, másik eljáró tanács kijelölése mellett.

A másodfokú eljárásban az ítéletábla az alperes jogelődjének bejelentése, valamint a hivatalból beszerzett cégmáslolat alapján megállapította, hogy a M Bt. 2009. december 31-i hatállyal M Kft-vé alakult át, amely gazdálkodó szervezet a perbe az alperes jogutódjaként önként belépett.

Az ítéletábla a jogutódlás tárgyában a 2010. március 17-én meghozott 6. sorszámú végzésében határozott. A jogutód gazdasági társaság pedig a jogelődje fellebbezésében előadottakat változatlanul fenntartotta.

Álláspontja szerint a perbeli jogvita eldöntése szempontjából nem annak kellett jelentőséget tulajdonítani, hogy az év közbeni kvótavásárlások esetén milyen számítási módot kellett alkalmazni, hanem annak, hogy az alkalmazott elszámolási módszerre a saját eljárása során mindkét félnek figyelemmel kellett lennie. Amennyiben tehát az elszámolás során a korábbi kvótatulajdonosok teljesítését is számba kellett venni, úgy arra a felperesnek is tekintettel kellett volna lennie a 2003. évi kvótaigazolás kiállításakor. A

felperes azonban az igazolás kiállításakor a korábbi termelői teljesítéseket figyelmen kívül hagyta és az alperes részéről szankciómentesen értékesíthető nyers tej mennyiségét 2 895 312 literben határozta meg és még csak utalást sem tett arra, hogy ezt a mennyiséget a kvótát értékesítők teljesítésével korrigálni kell. Az igazolás tehát az alperes által ténylegesen értékesíthető nyers tej mennyiségét úgy tartalmazta, hogy abban szó sem volt az elsőfokú bíróság részéről hivatkozott „elvi szinten értékesíthető” tej mennyiségéről. Előadta továbbá, hogy a 2003. évi teljesítése a felperes részéről kiadott igazoláson alapult. Amennyiben az igazolás valótlan adatot tartalmazott, azért a felelősség nem őt, hanem a felperest terheli.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy a keresetében érvényesített bírság beszede milyen célt szolgálna. A követelés jogalapjaként megjelölt 33/2003. számú küldött-közyűlési határozat szerint ugyanis a pótdíjat az EU Csatlakozást Elősegítő Alapba kell befizetni, míg az R.5.§ (6) bekezdése szerint az a kvótatűllépés levezetésének költségűterítésére szolgál. A felperes azonban az EU Csatlakozást Elősegítő Alap létezését sem igazolta, és nem közölt semmilyen adatot a kvótatűllépés levezetésének költségűeiről sem.

A jogalapon túl az alperes továbbra is vitatta a felperes követelésének összegszerűségét is, és állította, hogy a felperes sem az **A**, sem más termelők teljesítésének mértékét nem bizonyította.

A másodlagos fellebbezési kérelme indokaként az alperes arra is hivatkozott, hogy a megismételt eljárásban a felperes „nem a perbeli eljárásra vonatkozó hatályű” Kvóta Szabályzatát csatolta, mivel az nem azonos a felperes honlapjáról letölthető, 2003. február 3-i keltezésű Szabályzattal. Ezért - álláspontja szerint - az iratokhoz csatolt Szabályzatot az elsőfokű bíróság az ítelkezésű alapjául nem fogadhatta volna el.

A felperes a fellebbezésben előadottakra nem nyilatkozott.

A peres felek a másodfokű eljárásban tárgyalás tartását nem kérték. Ezért az ítelűtábla az alperes fellebbezését a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésűnek f) pontja, valamint a (2), (3) és (4) bekezdésűi alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

A megismételt eljárásban az elsőfokű bíróság az ítelűtábla hatályon kívül helyező végzésűben előírt további bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta és az annak eredményeként beszerzett újabb okirati bizonyítékokat is figyelembe véve már megalapozottan állapította meg, hogy az alperes jogelűdjűe a 2003. évre megállapított tejkvótáját legalább 430 269 literrel túlteljesítette, amelyre tekintettel a felperes alappal tarthatott igényt a 33/2003. (VI.26.) számű küldött-közyűlési határozatában megállapított literenkénti 60 Ft pótdíjra.

Alaptalanul állította az alperes a fellebbezésűben, hogy a felperes részűről csatolt további okirati bizonyítékok alapján sem lehetett bizonyítottnak elfogadni a felperesnek azt az állítását, hogy a kvótát átadók az átadás időpontjáig az általa megjelölt mennyiségű tejet

értékesítették. Az alperesnek ez a hivatkozása ugyanis csupán a F.A., Cs.S., Cs.Cs. és M.M. termelők esetében elszámolt, összesen 12 778 liter tej mennyiség tekintetében volt helytálló, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok a felperesnek azt az állítását valóban nem igazolták, hogy a nevezett termelők a kvóta eladásáig összesen 12 778 liter tejet már értékesítettek.

A felperes részéről az alapeljárásban és a megismételt eljárásban csatolt további okirati bizonyítékok azonban azt már kétséget kizáróan igazolták, hogy az **A** termelő a 2003. évi kvótája értékesítéséig már teljesített 762 804 liter tejet. Ezért ezt a mennyiséget mindenképpen hozzá kellett számítani az alperesi jogelőd - saját előadása szerinti - teljesítéséhez (2 590 000 liter). E két mennyiség együttes összege pedig valóban meghaladta önmagában is a felperes kereseti követelése alapjául szolgáló számításban megjelölt mennyiséget (3 325 581 liter).

Helytállóan állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a felperes keresetét annak ellenére alaposnak kellett tekinteni, hogy a felperes a kvótát átadók teljesítését pontosan és teljes körűen a megismételt eljárásban sem bizonyította.

Alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében azt is, hogy mulasztást követett el a felperes azzal, hogy a 2003. június 30-án kiállított igazolásban a kvótát átadók addigi teljesítését figyelmen kívül hagyta és a 2003. évben értékesíthető nyerstej mennyiségét - az 5% önkorlátozás levonása után - 2 895 312 literben jelölte meg.

Az iratokhoz csatolt igazolásból ugyanis kétséget kizáróan megállapítható, hogy azt a felperes a 61/2003. (VI.07.) FVM rendeletben megállapított támogatás igénybevételéhez adta ki. E rendelet 3.§-ában, valamint „Az önkéntes termelési önkorlátozás támogatásáról” szóló 25/2003. (III.31.) FVM rendelet 4.§-ában foglaltak alapján pedig a felperesnek az igazolás kiállítása során az alperes 2003. évre visszaigazolt teljes kvótamennyiségét számításba kellett venni, függetlenül a kvótát átadók korábbi teljesítésétől. Az önkorlátozás után járó támogatás alapja ugyanis a termelőt az adott évben megillető teljes kvótamennyiség volt, amely év közbeni kvótavásárlás esetén eltérhetett a termelő részéről 2003. évben még ténylegesen értékesíthető tej mennyiségétől.

Ezért a 2003. június 30-án kiállított felperesi igazolásból az alperes tévesen vonta le azt a következtetést, hogy az abban megjelölt 2 895 312 liter már a kvótát átadók teljesítésével csökkentett mennyiség volt, ezért azt a tej mennyiséget a jogelődje 2003. évben szankciómentesen értékesíthette.

Az év közbeni kvótavásárlásokkal kapcsolatos elszámolás rendjéről az alperes jogelődjének is tudnia kellett. A megismételt eljárásban beszerezett felperesi Kvóta Szabályzat 6/4/a. pontja ugyanis azt tartalmazta, hogy kvóta átruházása esetén - ha az év közben történik - az átadás időpontjáig (az ütemezésnek megfelelően) az átadó, az után pedig az átvevő kötelessége a rá eső kvóta teljesítése.

Az alperes jogelődje, mint a felperes neve tagja a Kvóta Szabályzat ismeretének hiányára alappal nem hivatkozhatott.

Ezért az év közbeni kvótavásárlások esetén az alperesnek, illetve jogelődjének ugyancsak feladata volt (lett volna) annak figyelemmel kísérése, hogy az átadott kvótából az átadó az átadásig milyen mennyiséget teljesített, hiszen új jogosultként az adott évben ő csak az azon felüli mennyiséget értékesíthette szankciómentesen.

Nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési állítását sem, hogy a felperes részéről a megismételt eljárásban az iratokhoz csatolt, 2002. március 28-án keltezett Kvóta Szabályzat nem a 2003. évben hatályos Szabályzat volt, ezért azt az elsőfokú bíróság az ítélezése alapjául nem fogadhatta volna el.

Az alperes a fellebbezésében csupán állította, de semmivel nem bizonyította, hogy a felperesnél létezett egy 2003. február 3-i keltezésű, 2003. évben hatályos másik Kvóta Szabályzat, és ilyen tartalmú Szabályzat - az alperes állításával ellentétben - a felperes honlapjáról sem volt letölthető.

A tehéntej termékpálya szabályozásának 2003. évben hatályos alaprendeletét (Rendelet) ugyan a 69/2004. (IV.29.) FVM rendelet 18.§ (2) bekezdése 2004. április 29-től kezdődően hatályon kívül helyezte, az új jogszabály 17.§ (4) bekezdése azonban akként rendelkezett, hogy a 2003. évre vonatkozó kvóta-túlteljesítés esetén a fizetendő összeggel kapcsolatos kötelezettség a felperes neve határozata szerint kerül teljesítésre.

A perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felperes keresetében hivatkozott fizetési kötelezettséget utóbb más jogszabály, vagy küldött-közgyűlési határozat törölte, vagy módosította volna. Mindezekből következően a felperes keresetének elbírálása szempontjából érdektelen volt, hogy a 33/2003. számú küldött-közgyűlési határozatban megállapított fizetési kötelezettségnek eredetileg mi volt a rendeltetése, illetőleg, hogy az ma mennyiben megvalósítható.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a lerótt fellebbezési eljárási illetékből és a felmerült ügyvédi munkadíjból eredő saját másodfokú perköltségét a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján maga köteles viselni.

A felperesnek pedig a jelen másodfokú eljárással összefüggésben (igazolt) perköltsége már nem merült fel, ezért annak viseléséről az ítéletábrának határoznia nem kellett.

Debrecen, 2010. május 26.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. bíró